Quelle: https://manuscripta.at/?ID=8268
Copyright: Salzburg, Universitätsbibliothek

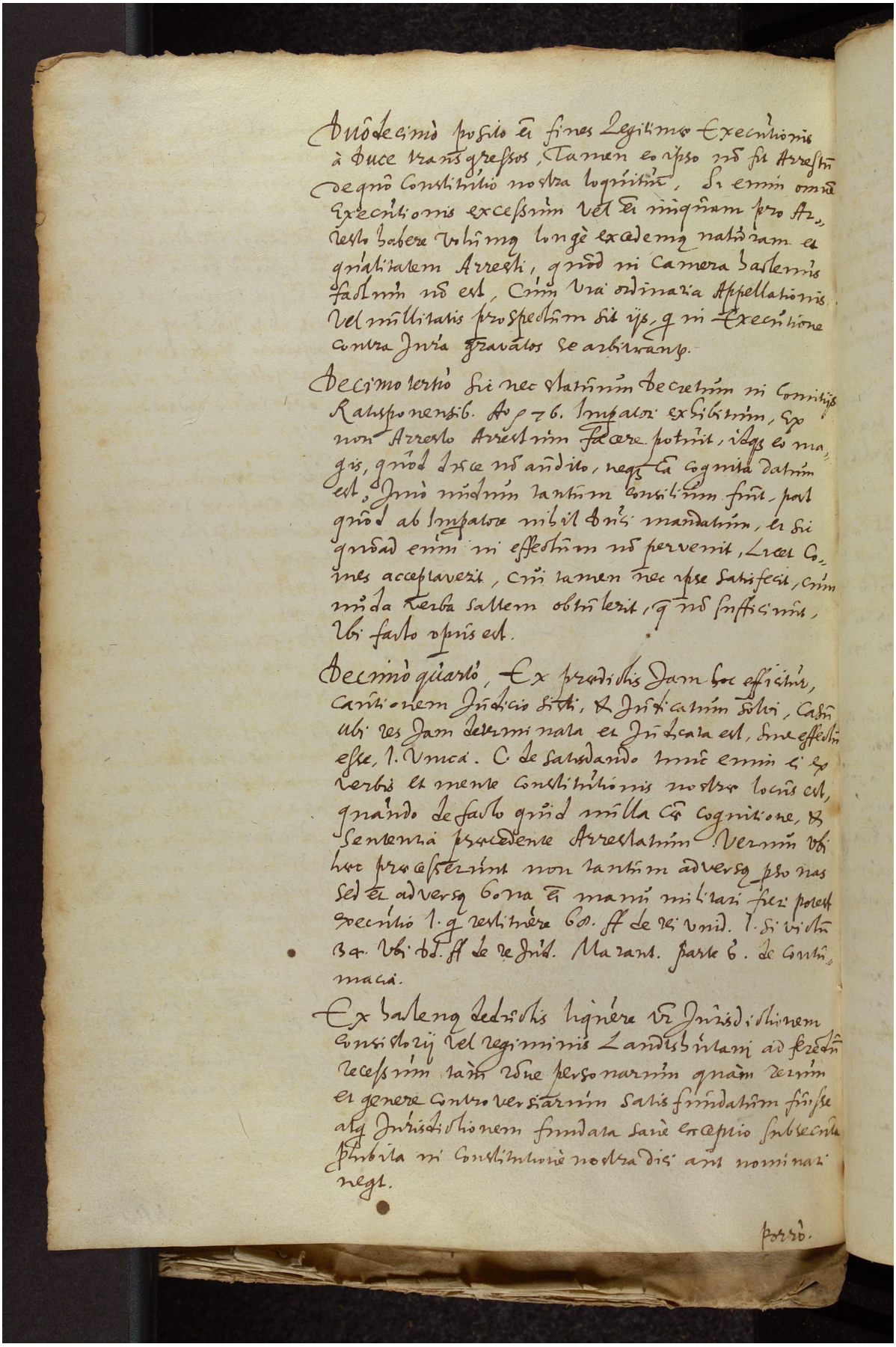

Duodecimò posito ēa fines Legitimos Executionis
à Duce transgressos, Tamen eo ipso nō fit Arrestū
de quò Constitutio nostra loquitur, Si enim omnē
Executionis excessum vel ēa inquiram pro Ar-
resto habere volumq longè exadem natūram et
gratitudem Arresti, quod ni Camera Basiensis
factum nō est, Cūm via ordinaria Appellationis
vel nullitatis prospectum sit ijs, q ni Executione
contra Jura gravatos se arbitrantq.

Decimo tertiò Sit nec statutum Decretum ni Comitijs
Ratisponensib. Ao 76. Imperat. exhibitum, Ex
non Arresto Arrestum facere potuit, idq̄s eo ma-
gis, quòd Ista nō audito, neq̄s cognita datum
est, Imò mādatum tantūm Comitum fuit, post
quòd ab Imperatore mihi dñi mandatum, et si
quòd eum ni effectum nō perveni, Literas Co-
mites acceptaverit, Cui tamen nec ipse satisfecit, Cūm
mūda verba saltem obtulerit, q nō sufficiūt,
Ubi facto opus est.

Decimò quartò, Ex prædictis Jam hoc efficitur,
Cautionem Judicio sisti, et Judicatum solvi, Cas-
ubi res Jam determinata et Judicata est, hoc effectū
esse, l. Unica. C de sabbadario tollē eum ei ex
verbis et mente Constitutionis nostræ locus est,
quando de facto quòd nulla cū cognitione, et
Sententia præcedente Arrestatum. Verum ubi
hæc præsertim non tantum adverso pro nos
sed et adverso bona et manū militari fieri potest
Executio l. q vel tenēre Cō. ff de re vind. l. si victus
34. Ubi dd. ff de re Jud. Marant. parte 6. de Cautū
mata.

Ex hactenq dictis liquet vt Jurisdictionem
Consulū vel regiminis Landsbutani ad præ-
tensum excessum tam Rue personarum quam rerum
et generē controversiarum satis fundatum fuisse
atq Jurisdictionem fundata sane exceptio subsecuta
sententia ni Constitutione nostra dicī aut nominari
negt.

porrò.